

PRESSEMEDDELELSE NR. 109/25

Luxembourg den 4. september 2025

Domstolens dom i sag C-305/22 | C.J. (Fuldbyrkelse af en sanktion efter en europæisk arrestordre)

En judiciel myndighed kan ikke afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre og selv overtage fuldbyrdelsen af straffen uden samtykke fra den stat, der har udstedt denne arrestordre

Uden dette samtykke kan udstedelsesstaten opretholde den europæiske arrestordre og selv fuldbyrde straffen på sit eget område

Den europæiske arrestordre er en forenklet retslig procedure, der er fastsat i EU-retten ¹, og som gør det muligt at anholde en person i den medlemsstat, hvor vedkommende befinder sig, og overgive den pågældende til den medlemsstat, der har udstedt arrestordren, med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af den idømte straf dér. På dette område udgør princippet om gensidig tillid og princippet om gensidig anerkendelse grundlaget for det retlige samarbejde i straffesager og fastsætter en vigtig regel: Medlemsstaterne har pligt til at fuldbyrde enhver europæisk arrestordre. Undladelse af at fuldbyrde en sådan arrestordre kan derfor kun ske undtagelsesvis. I denne dom forklarer Domstolen, hvorfor den manglende fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af straffen i den stat, hvor den person, som arrestordren er rettet mod, er bosiddende, kun er gyldig, hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed overholder de betingelser og den procedure, der er knyttet til anerkendelsen af den fældende dom og overtagelsen af fuldbyrdelsen af den nævnte straf, som er fastsat i en anden EU-lovgivning.

I 2017 idømte appeldomstolen i Bukarest en rumænsk statsborger en fængselsstraf, der blev endelig den 10. november 2020. Den 25. november 2020 udstedte denne ret en europæisk arrestordre mod denne person med henblik på fuldbyrdelse af denne fældende dom. Den 29. december 2020 blev denne person anholdt i Italien. De italienske judicielle myndigheder nægtede imidlertid at overgive den pågældende til de rumænske myndigheder. De italienske myndigheder besluttede derimod at anerkende den fældende dom afsagt af appeldomstolen i Bukarest og at fuldbyrde straffen i Italien. Disse myndigheder fandt nemlig, at dette ville forbedre udsigterne til social rehabilitering for den pågældende, der havde lovligt og faktisk ophold i Italien. De italienske judicielle myndigheder fratrak endvidere de perioder med frihedsberøvelse, der allerede var tilbagelagt i Italien, fra straffens oprindelige varighed og indkaldte den domfældte til husarrest med samtidig udsættelse. De rumænske judicielle myndigheder modsatte sig både anerkendelsen af den fældende dom og fuldbyrdelsen heraf i Italien. De fastholdt, at den europæiske arrestordre, der var udstedt mod den rumænske statsborger, stadig var i kraft. Ifølge de rumænske myndigheder skulle personen derfor overgives, og hans straf skulle fuldbyrdes i Rumænien og ikke i Italien.

Appeldomstolen i Bukarest, for hvilken tvisten er indbragt, har besluttet at forelægge Domstolen et spørgsmål om, hvorvidt afslaget på at overgive en person, der er genstand for en europæisk arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, forudsætter, at udstedelsesstaten har givet sit samtykke til straffuldbyrdelsen i en anden medlemsstat. Den forelæggende ret ønsker endvidere oplyst, om udstedelsesstaten, når den ikke har givet sit samtykke til denne overtagelse i overensstemmelse med de specifikke EU-retlige regler på området ², bevarer retten til at fuldbyrde straffen og dermed opretholde den europæiske arrestordre.

I dommen bemærker Domstolen indledningsvis, at den europæiske arrestordre er baseret på princippet om gensidig tillid, og at afslag på fuldbyrdelse er en undtagelse, der altid skal fortolkes strengt.

De judicielle myndigheder i den medlemsstat, der afslår at fuldbyrde den europæiske arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af sanktionen på denne stats område, skal derfor fra myndighederne i den udstedende medlemsstat indhente samtykke til, at ansvaret for fuldbyrdelsen af den straf, der er idømt i denne sidstnævnte stat, overtages. Dette samtykke indebærer fremsendelse til den fuldbyrdende medlemsstat af den dom, der er afsagt af den udstedende medlemsstat, ledsaget af en attest. Uden dette samtykke er betingelserne for overtagelse af fuldbyrdelsen ikke opfyldt, og den pågældende skal overgives. Formålet om at forbedre udsigterne til social rehabilitering, som de italienske myndigheder har påberåbt sig, er nemlig ikke absolut og skal forenes med den principielle regel, hvorefter medlemsstaterne fuldbyrder enhver europæisk arrestordre.

Henset til sanktionens forskellige funktioner i samfundet er det legitimt for instanserne i den medlemsstat, hvor en person er blevet idømt en frihedsstraf, at påberåbe sig kriminalpolitiske hensyn, der er særegne for denne medlemsstat, med henblik på at begrunde, at den idømte straf fuldbyrdes på dens område, og følgelig afslå at fremsende den fældende dom og attesten med henblik på fuldbyrdelse af sanktionen i en anden medlemsstat. Hvis afslaget på at fuldbyrde en europæisk arrestordre er blevet givet i strid med de væsentlige betingelser og den procedure, der er fastsat i EU-retten, forbliver denne europæiske arrestordre under alle omstændigheder i kraft, og udstedelsesstaten bevarer retten til at fuldbyrde den idømte straf på sit eget område.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvst. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Rådets [rammeafgørelse 2002/584/RIA](#) af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne.

² Rådets [rammeafgørelse 2008/909/RIA](#) af 27.11.2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.